

Sediul iubirii tale...

Florin-Cezar CĂLIN

"Mi-e dor să nu-mi mai fie dor de tine",
Dar eu abia încep să te cunosc.
Încât dorința răbufnește-n mine,
Iar sufletul prea repede-mi ia foc.

Îmi place când noi suntem împreună,
(căci Eu-l meu renaște în al tău).
Și asta nu de ieri, de-o săptămână,
Din vremuri vechi, tot timpul, mai mereu.

Mi-e dor de tine dar mă sperii tare,
(nu trece-o zi ca eu să nu îți văd).
Privirea ta ce-o simt năucitoare,
Și care-n viața mea face prăpăd.

Nu vreau să mă mai doară nostalgia,
Acelor ani în care tot speram.
Să îți dezvălui lesne bucuria,
Când eu în visul tău tot apăream.

Nu-mi place să îmi fie dor de tine,
(te vreau tot timpul eu în preajma mea),
(chiar dacă uneori nu-ți prea convine),
Eu mă asigur că nu ai ce regreta.

Chiar nu sunt rece, doar că-s speriat,
(îmbrățișarea-ți caldă mi-e remediul).
Și-atunci mă voi trezi revigorat,
Iubirii tale eu fiindu-i sediul.

Brăila, octombrie 2017